



Korkedvezményes Nyugdíjasok Országos Érdekvédelmi Egyesülete

Nyilvántartásba vételi szám: 14588
székhely: 1222 Budapest, Nap u. 10
web: <http://www.knoe.hu>
e-mail: info@knoe.hu

Venice Commission

Directorate General for Human Rights and Rule of Law (DG-I)
Council of Europe

Thomas Markert Secretary Of The Comission

Dátum: 2012. február 28.

**67075 Strasbourg Cedex
France**

Tisztelt Markert Úr!

A Korkedvezményes Nyugdíjasok Országos Érdekvédelmi Egyesülete 2011 májusában alakult meg azért, hogy a korábban jogszerűen, a hatályos jogszabályi előírásoknak megfelelő módon nyugdíjba ment magyar állampolgárok érdekeit képviselje, a szerzett jogait védje, és fellépjen minden olyan harmadik személlyel szemben, aki a jóhiszeműen, törvényesen megszerzett nyugellátásuk megszüntetésére, csökkentésére, vagy ezzel összefüggő jogaik sérelmére törekszik.

A Magyar Kormány javaslatára az Országgyűlés elfogadta a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvényt, mely alapján a már megszerzett korkedvezményes nyugdíj megszűnt. A törvény 2012. január 1-jén lépett hatályba. Az érintett réteg, a hatályba lépés dátumától, egy 16%-kal csökkentett járadékban részesül. Ez azonban nem olyan változás, mely pusztán egy „átnevezés” és a nyugdíj helyett járadék néven kerül folyósításra az ellátás, és a továbbiakban is biztosítja az érintett réteg megélhetését. Sajnálatosan ez nem így van, hiszen a törvény hatásait vagy nem előzte meg tanulmány, vagy szándékosan okozott többszörös jogsérelmet az érdekelteknek magyar törvényhozás.

A Magyar Állam célja nyilvánvalóan az volt, hogy ez a „járadék” mint más költségvetési tényező, nem terheli a nyugdíjalapot és egy látszólagos egyensúlyt teremt. Pontosabban fogalmazva látszólagosan megteremti a társadalombiztosítási járulékok befizetésének és a nyugdíj címén kifizetett összegek közötti egyensúlyt. Álláspontunk szerint ez az állami költségvetés egyfajta virtuális kozmetikázása.

A magyar gazdaság reformja szempontjából világos, hogy a jelen demográfiai és gazdasági helyzetben a felosztó-kirovó nyugdíjrendszer nem alkalmas arra, hogy az Állam kizárólag a nyugdíjalapból fizesse a nyugdíjakat. Közgazdasági szempontból érthető és látható az is, hogy a Kormánynak intézkednie kell a vonatkozásban, hogy ez a probléma megoldódjon! Leghatározottabban vitatjuk azonban, hogy ezt az Európai Unió közösségi jogával ellentétesen, a szerzett jogok csorbításával illetve visszaható hatályú jogalkotással kellett megtenni!

Véleményünk az, hogy a 2011. évi CLXVII. törvény súlyosan sérti a „közösségi vívmányokat” az „aquis communautaire” előírásait.

Azt pedig semmilyen körülmények között nem tudjuk elfogadni, hogy az érintett réteget különféle elnevezésű közmunkára kívánja kényszeríteni a kormány (senior állomány stb.) Példaként ragadjuk ki a rendvédelemmel kapcsolatosan a kormányzati nyilatkozatokat. E szerint a Belügyminisztérium biztosítani fogja a visszatérő rendvédelmi dolgozók elhelyezését a rendőrség szervezeti keretei között. Januárban e célból létrehozzák a senior állományt, amely könnyített, de hasznos tevékenységet biztosít a rendőrségnél ismét szolgálatot vállalni kívánó rendőrök részére. Minden olyan volt rendőrnek lesz helye és feladata aki "újra a magyar családok, az emberek biztonságát akarja szolgálni".

Ezen levél megírásakor azonban még nincs biztosítva az érintett réteg visszatérése, nem tudni mit jelent a „könnyített” de „hasznos” tevékenység. Egyesületünk több tagja kapott elutasító választ visszatérési szándéknyilatkozatára, mely nem esik egybe a Belügyminisztérium nyilatkozatával! Azt sem tudni, hogy ki és milyen módon fogja megállapítani, hogy ki akarja "újra a magyar családok, az emberek biztonságát" szolgálni. Ez a nyilatkozat akár szubjektív válogatásra is lehetőséget biztosít.

A jelenleg hatályos alaptörvény konstituálja, hogy "Magyarország független demokratikus jogállam." Sajnálatosan, tapasztalatunk szerint ez, jelen helyzetben a kordedvezményes nyugdíjakkal összefüggésben sem társadalmi konzultáció, sem egyéb más formában nem érvényesült.

A KNOÉ álláspontja az, hogy a kölni csúcstalálkozón megfogalmazottak, majd európai „ius scriptum” formában manifesztálódó elvek, nem érvényesültek a Magyar Állam kordedvezményes nyugdíjakkal összefüggő intézkedéseiben.

Az Európai Unió Alapvető Emberi Jogi Chartája világosan és érthetően fogalmazza meg II - 65. cikkének (2) bekezdésében, hogy senkit sem lehet kényszermunkára vagy kötelező munkára igénybe venni. Úgy gondoljuk, hogy a nyugdíj megvonását és csökkentését követő helyzet, olyan kényszerhelyzet, mely nem ad más választást az érintettnek, csak azt, hogy a teljes ellehetetlenülést elkerülve elvégezze a Kormány által „lehetőségként” felajánlott „közmunkát”. E vonatkozásban csak aggodalmunkat tudjuk kifejezni, hiszen még semmilyen konkrétum e vonatkozásban nem áll rendelkezésünkre! A Belügyminiszter felügyelete, irányítása alá tartozó egyes fegyveres szervekkel hivatásos szolgálati viszonyban állók szolgálati viszonyáról és a személyügyi igazgatás rendjéről szóló 64/2011. (XII. 30.) BM rendelet megfogalmazza, hogy milyen alkalmassági feltételek szükségesek a „senior” állományba vételhez, ki és milyen módon engedélyezheti azt, de azzal semmilyen formában nem foglalkozik ez a rendelet, hogy milyen tevékenységet takar a „senior” állomány, mennyiben különbözik a nem ebbe a kategóriába tartozó munkakör.

Úgy véljük, hogy ezen átláthatatlan és követhetetlen intézkedés sorozat az Európai Unió Emberi Jogi Chartájának, I - 112. cikk (1) bekezdését sérti, mely megfogalmazza, hogy „Az e Chartában elismert jogok és szabadságok gyakorlása csak a törvény által, és e jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Az arányosság elvére figyelemmel, korlátozásukra csak akkor és annyiban kerülhet sor, ha és amennyiben az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja.”

Megemlítjük továbbá, ugyanezen jogszabály II - 113. cikkét, mely szerint: „E Charta egyetlen rendelkezését sem lehet úgy értelmezni, mint amely szűkíti vagy hátrányosan érinti azokat az emberi jogokat és alapvető szabadságokat, amelyeket - saját alkalmazási területükön - az Unió joga, a nemzetközi jog, a tagállamok alkotmányai, illetve az Unió vagy a tagállamok mindegyikének részességével kötött nemzetközi megállapodások, így

különösen az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény elismernek.”

A II - 114. cikk a joggal való visszaélés tilalmaként fogalmazza meg, hogy „E Charta egyetlen rendelkezését sem lehet úgy értelmezni, hogy az bármilyen jogot biztosítana olyan tevékenység folytatására vagy olyan cselekedet végrehajtására, amely az e Chartában elismert jogok vagy szabadságok megsértésére vagy a Chartában meghatározottnál nagyobb mértékű korlátozására irányul.”

A 2011. évi CLXVII. törvény sérti az Európai Unió Emberi Jogi Chartájának előírásait, hiszen az érintett réteg jóhiszeműen szerzett jogot a nyugellátásra, melyet a hatályos jogszabályi környezet tett lehetővé! Aktív korában tagjaink nagy része díjazás nélkül végzett jelentős mennyiségű túlmunkát! A jelenlegi Magyar Állam jogelődje arra hivatkozással nem fizette meg ennek az ellenértékét, hogy a korkedvezményes nyugdíj ezt quasi kompenzálja. A KNOÉ tagjai nagy része a Magyar Állam intézkedései miatt akarata ellenére kényszerült korkedvezményes nyugdíjba, sorozatos átszervezés, létszámleépítés etc. következtében! Ilyen volt többek között a 2008. január 1-ei Határőrség megszűnése, vagy 2011. január 1-én a Vám- és Pénzügyőrség és az Adó- és Vámhivatal egyesítése. Az átszervezések, különböző beosztások megszüntetése vagy létrehozása során korkedvezményes nyugdíjba került tagjaink kényszerhelyzetben voltak, képzettségüknek és iskolai végzettségüknek megfelelő munkát számukra felajánlani nem tudtak vagy nem akartak!

Úgy véljük, hogy jelen esetben nem beszélhetünk közérdekről, mint kimentési okról, és arról sem, hogy a szóban forgó törvény megfelel a nemzetközi jog általános alapelveinek. Úgy gondoljuk továbbá, hogy a törvény rendelkezései meglehetősen súlyos jogkövetkezményeket rónak az érintettekre, megfosztja őket nyugdíjuktól, mint tulajdonuktól, a biztonságtól és egyéb kedvezményektől.

A fentiekben foglaltak általánosságban fogalmazzák meg a jogsérelmet, ezért az alábbiakban kifejtjük a konkrét joghatásokat!

1. A törvény nem rendelkezik arról, hogy a munkáltatók által, a korkedvezményes nyugdíjasok után az államnak előre kifizetett korkedvezmény-biztosítási járulék sorsa mi lesz. 2007-ben 13%, de ezt a költségvetés átvállalta, 2008-ban 13%, de ebből már 3,5%-ot a munkáltató fizet, 2009-ben 13%-ból 6,5%-ot, 2010-ben 13%-ból 9,75%-ot és 2011-től a teljes 13%-ot a munkáltató fizeti. Ez 3,5 év alatt megközelítőleg 35 milliárd forint. Ezzel megvásárolták a munkáltatók a korkedvezményes nyugdíj lehetőségét. **A nyugdíjak visszamenőleges megszüntetésével a magyar állam jogosulatlanul jutott ehhez az összeghez, mely azon nyugdíjasok után került megfizetésre, akik jelenleg nem nyugdíjasok!**
2. Tágabb értelemben a törvény sérti a 7. cikk előírásait is, mely a törvényi rendelkezés nélküli büntetés kiszabásának tilalmát fogalmazza meg. Úgy véljük, hogy kinyilváníthatjuk, hogy a törvény olyan büntetést szab ki azokkal szemben, akik a törvény hatálya alá tartoznak, mely a magyar büntető anyagi jog szerinti mellékbüntetésnek számítanak. **Ilyen a rendfokozat használat, az egyenruha viselési jog, az orvosi ellátáshoz való jog, az utazási kedvezmény és minden a nyugdíjas státusszal együtt járó kedvezmény megvonása.** A törvény hatálybelépését követően ezen jogok ugyanis nem illetik meg az érintett réteget!
3. A törvény súlyosan megsértette az Egyezmény 13. cikkében foglaltakat is, ugyanis ezen kérelem tárgyát képező jogsérellemmel szemben **nincs az érintetteknek joga ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt jogorvoslattal éljenek,** így csorbul a jogsérelmet hatékony orvoslásához fűződő jog.

Rendelkezésünkre áll a Magyar Alkotmány Bíróság Főtitkárának dr. Bitskey Botondnak 968/J/2011/2 számú levele, melyben kifejti, hogy ezen beadvány tárgyát képező Törvénnyel összefüggésben nincs alkotmányossági teszt végrehajtására jogköre az Alkotmánybíróságnak sem!

4. A törvény rendelkezései sértik továbbá a 14. cikkben foglaltakat is, a nyugdíjas státusz elvétele, csak az 57. életévét még be nem töltött személyekre vonatkozik. E megkülönböztetésnek nincs ésszerű és objektív indoka. E kor szerinti diszkrimináció azért is furcsa, mert 2000. június 26-án az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága új, általános diszkrimináció-tilalmat megfogalmazó kiegészítő jegyzőkönyvet fogadott el, és e jegyzőkönyvet első körben ismerte el Magyarország magára nézve kötelezőnek. Ezért **érthetetlen, hogy a 62 év és az 57 év közötti rendvédelmi nyugdíjasok miért részesülnek pozitív diszkriminációban.**
5. Tekintettel arra, hogy a törvény szerint visszaható hatállyal elvették az érintett réteg szerzett jogát, ez azzal is együtt jár, hogy **nem folytathatnak kiegészítő vállalkozói tevékenységet. Elveszítették a járulékkedvezményüket is. A törvény által kiváltott joghatás következtében csak fő tevékenységű vállalkozóként működhetnek tovább a volt korhatár előtti nyugdíjasok.** A főfoglalkozású egyéni vállalkozóknak, illetve a társas vállalkozásokban foglalkoztatottak után legalább a havi 78 ezer forintos minimálbér, középfokú végzettséget igénylő főtevékenység esetén viszont a 94 ezer forintos garantált bérminimum után kell megfizetni a 27 százalékos társadalombiztosítási járulékot, másrészt az összesen 10 százalékos egyéni nyugdíjjárulékot, valamint a 7,5 százalékos egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulékot. Miután az egyéni vállalkozói igazolvány kiváltásához a végzendő tevékenységhez szakirányú képzettséget kell felmutatni, így szinte minden esetben a garantált bérminimum után kell leróniuk a járulékokat. Ez elviselhetetlen többlet terhet jelent, és az érintett vállalkozókat és vállalkozásokat anyagi krízishelyzetbe vagy csődhelyzetbe taszítja. Ezért sem látjuk indokoltnak vagy elfogadhatónak a Magyar Állam által hozott Törvényt!
6. Erősen aggályosnak látjuk továbbá, hogy a Törvény 14. § (3) bekezdése arról rendelkezik, hogy a **járadék szüneteltetési okának megállapítása céljából a nyugdíjmegállapító szerv a szolgálati járandóság megállapítására irányuló eljárása során elektronikus úton továbbítja a jogosult természetes személyazonosító adatait a bűnügyi nyilvántartó szervnek. A bűnügyi nyilvántartó szerv a személyazonosító adatainkat összeveti a büntettek nyilvántartásában kezelt adatokkal.** Ha az összevetés alapján a bűnügyi nyilvántartó szerv azt állapítja meg, hogy a bármelyikünk bűncselekményt követett el, és az elítéléshez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól nem mentesültünk, e tényt, a bűncselekmény vagy bűncselekmények elkövetésének idejét, valamint a személyazonosító adatainkat továbbítja a meghatározott szervnek. A Törvény e pontja alapján egyfajta fokozott bűnügyi felügyelet alá kerül tagságunk, mely szabadságjogokat sért!

Egyesületünk megkísérelte megelőzni a jelenlegi helyzetet, hiszen 2011. november 18-án a törvény elfogadását megelőző napokban minden országgyűlési képviselőnek levélben hívtuk fel a figyelmét arra, hogy a törvény elfogadása közösségi jog előírásait sérti.

Összegezve úgy látjuk, hogy a közösségi jog alapelvei közül a visszaható hatály tilalma sérül, hiszen ez az elv azt jelenti, hogy a jogszabály hatályba lépése előtt befejezett cselekmények tekintetében az új jogi normának semmiféle negatív hatása sem lehet. Természetesen tudjuk azt is, hogy néhány ügyben azonban az Európai Bíróság megállapította, hogy sor kerülhet visszaható hatályú szabályozásra, amennyiben azt az

elérni kívánt célok megkövetelik, és az érintettek jogos elvárásait tiszteletben tartják. A korhatár előtti nyugdíjasok vonatkozásában azonban nem erről van szó.

Sérülnek továbbá a szerzett jogokkal összefüggő jogelvek is, hiszen az Európai Bíróság megállapította, hogy az egyéni jogokat illetve hasonló előnyöket biztosító jogszerű intézkedés visszaható hatályú visszavonása ellentétes az általános jogelvekkel. Kivéve, ha a visszavonás ésszerű időn belül történik, és szükséges figyelmet szentel annak a ténynek, hogy az érintett milyen mértékig vált a döntésre ráutalttá. Esetünkben ez az Európai Bírósági megállapítás semmilyen formában nem igazolhatja a szerzett jogaink sérelmét!

A fentiekben megfogalmazottak és az egyéb forrásból már az Önök rendelkezésére álló adatok, információk alapján kérjük, hogy a vizsgálatát a Velencei Bizottság terjessze ki arra is, hogy a 2011. évi CLXVII. törvény által kiváltott joghatások szinkronban vannak-e a Közösségi Jog előírásaival, az Európai Unió Alapvető Emberi Jogi Chartájával, a Liszaboni Szerződéssel és egyéb Európai Uniós jogelvvvel. Európai Uniós állampolgárként kérjük továbbá, hogy nyújtsanak segítséget abban, hogy az aránytalanul nagy jogsérelem vonatkozásában érvényesíteni tudjuk jogainkat.

Üdvözlettel:

Kuti László
elnök